
Kolokvij o Deklaraciji *Gospodin Isus*

Sarajevo, 23. studenoga 2002.

Radostan sam što mogu srdačno pozdraviti sve nazočne. Na poseban način pozdravljam organizatore ovoga susreta, predavače i prisutne goste.

Izražavam zadovoljstvo zbog realizacije ovoga Kolokvija na kojemu se promišlja Deklaracija *Gospodin Isus* Kongregacije za nauk vjere od 6. kolovoza 2000. "o jedincatosti i spasenjskoj univerzalnosti Isusa Krista i Crkve".

Radi se o dokumentu bitno kristološkom i ekleziološkom koji želi unijeti svjetla u sadržaj katoličke vjere i u razloge zašto je kršćanstvo prava religija: "Riječi, djela i cjelokupni povijesni događaj Isusa... - čitamo u tekstu - u sebi sadrže definitivnost i puninu objave Božjih putova spasenja" (br. 6). "Isus Krist trajno je prisutan i nastavlja svoje djelo spasenja u Crkvi i po Crkvi" (br. 16).

Dokument je izazvao negativne i polemičke reakcije u katoličkim i nekatoličkim krugovima, kao da bi on htio zakočiti međureligijski dijalog i ekumenska gibanja.

Kao što je poznato, enciklika *Redemptoris Missio* (od 7. prosinca 1990.) "o trajnoj vrijednosti misijske naredbe" dotakla je probleme važne za život Crkve, kao što su: religijski pluralizam, nužnost naviještanja evanđelja nekršćanima, međureligijski dijalog itd.

Tijekom desetljeća koje je uslijedilo (1990.-2000.) stajališta o tim pitanjima ipak nisu bila stalno u skladu s temeljnim istinama kršćanske vjere. Razrađivane su teorije koje relativiziraju Kristovu osobu i djelo, kao da on ne bi bio "jedini Spasitelj" (br. 16), nego jedan od spasitelja čovječanstva, i koje kršćanstvo smatraju jednim od putova spasenja, koje nije drugačije od drugih religija, također jednako vrijednih putova spasenja.

Naspram takvom stanju, Kongregacija za nauk vjere osjetila je potrebu da intervenira Deklaracijom *Gospodin Isus*. Ona ne naučava nove istine, nego "izlaže nauk sadržan u prethodnim dokumentima Učiteljstva kako bi potvrdila određene istine koje čine dio poklada vjere Crkve" (br. 3).

Deklaracija, nadalje, ne želi oslabiti međureligijski dijalog, nego postaviti ga na sigurne temelje. Vraćajući se na ovu temu, sam je Papa smatrao potrebnim kazati: "Dokument projašnjava bitne kršćanske sadržaje, koji ne ometaju dijalog, nego pokazuju njegove temelje, jer dija-

log bez temelja pretvorio bi se u praznu brbljavost. Isto vrijedi i o pitanju ekumenizma” (*Angelus* u nedjelju 1. listopada 2000.).

Želim da proučavanje ovog dokumenta doprinese jačanju naše vjere u Krista jedinog Spasitelja “jučer, danas i uvijek”, razjašnjavanju sumnji i pogrešnih tumačenja te plodnom nastavku ekumenskog i međureligijskog dijaloga.

Msgr. Giuseppe Leanza,
apostolski nuncij u BiH